

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 11C/222/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114214773  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114214773.5

## Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: CP Inkaso, s.r.o., so sídlom Hviezdova 1716/2, Praha 4, ČR, IČO: 29027241, zastúpený: Mgr. Peter Starinský, advokát, so sídlom Bratislava, Panenská 13, p r o t i žalovanej: T. T., F.. XX.X.XXXX, T. H., P. XX, o zaplatenie 83.829,51 CZK a prísl. takto

### rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 83.829,51 CZK s úrokmi vo výške 14,03% ročne od 23.5.2012 do zaplatenia, najneskôr do 17.4.2015 s úrokmi z omeškania vo výške 7,75% od 1.8.2011 do zaplatenia, kapitalizovaný zmluvný úrok vo výške 8478,23 CZK za obdobie od 31.7.2011 do 22.5.2012 a je tiež p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 441,42 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 258,42 Eur, to všetko v mesačných splátkach po 100 Eur počnúc mesiacom aprílom 2015 pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom zmluvného úroku z úveru z a m i e t a.

### o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 27.5.2014 sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 83.829,51 CZK s úrokom z úveru vo výške 14,03% p.a. od 23.5.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 7,75% p.a. od 1.8.2011 do zaplatenia a kapitalizovaného zmluvného úroku za obdobie od 31.7.2011 do 22.5.2012 vo výške 8.478,23 CZK. Nárok uplatnil zo zmluvy o úvere uzavretej medzi jeho právnym predchodcom Českou sporitelňou a.s. a žalovanou dňa 30.4.2008. Úver sa stal splatným ku dňu 31.7.2011 z dôvodu, že žalovaná ho riadne nesplácala. Po zosplatení uhradila ešte splátku dňa 22.5.2012, ktorá bola započítaná na poplatky a zmluvné úroky.

Žalovaná uznala pohľadávku žalobcu a nepoprela ani jej výšku, hoci nespomínala si na výšku poskytnutého úveru ani ňou uhradenú sumu. Žiadala však o povolenie mesačných splátok po 100 eur vzhľadom na svoju nepriaznivú finančnú situáciu. V súčasnosti je totiž na materskej dovolenke bez príjmu, má však dostávať z Českej republiky dávky v materstve vo výške okolo 300 eur mesačne po dobu 6 mesiacov a potom jej príjem bude predstavovať rodičovský príspevok vo výške okolo 200 Eur mesačne. Jej manžel zarába 400 eur netto. Žalovaná má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom a to Radoslavovi, nar. 12.9.2010 a Nele nar. 31.1.2015. Navyše spolu s manželom spláca úver z OTP banky po 188 eur mesačne, ktorý im bol poskytnutý vo výške 40.000 Eur. Nemá žiadne úspory a spolu s manželom vlastní len byt, ktorý je založený v prospech banky.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, zmluvou o úvere č. 3736967883, potvrdením o čerpaní úveru, výzvou s výstrahou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 5.7.2011, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.4.2012, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.10.2011 s prílohou, výpisom z účtu,

potvrdením o prijatí a zápočtu platby zo dňa 22.5.2012, sadzobníkom Českej sporiteľne a.s. a zistil tento skutkový stav:

Dňa 30.4.2008 bola uzavretá medzi Českou sporitelňou a.s. a žalovanou zmluva o úvere č. 3736967883, ktorou bol žalovanej poskytnutý hotovostný úver 100.000Kč, ktorý sa zaviazala uhrádzať po 1852 Kč od 19.5.2008 do 17.4.2015, ktorý bol stanovený ako deň končenej splatnosti úveru.

V zmluve je uvedená úroková sadzba 14,03% p.a. (bod 9), ročná percentuálna sadzba nákladov 15,52% (bod 12).

Žalovaná sa zaviazala zaplatiť banke aj cenu za prijatie, posúdenie a vyhodnotenie žiadosti o úver vo výške 800 Kč, ktorá je splatná ku dňu podpisu zmluvy a cenu za správu a vedenie úverového účtu vo výške 49 Kč za každý kalendárny mesiac (bod 11).

Možnosť predčasného zosplatnenia úveru bolo dohodnutá v bode 8, podľa ktorého banka je oprávnená v ňou určenej lehote požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom, ak klient je v omeškaní so splatením jednej splátky po dobu dlhšiu než 3 mesiace alebo splatením viac než dvoch splátok v dohodnutej lehote.

Žalovaná úver riadne nesplácala. Celkovo zaplatila len 8 splátok, poslednú dňa 17.2.2011, ale predchádzajúca splátka je zo dňa 17.8.2009. Česká sporiteľňa preto listom zo dňa 5.7.2011 vyzvala žalovanú k okamžitej úhrade dlžnej sumy vo výške 6.370 Kč najneskôr do 30.7.2011 s upozornením, že v prípade, ak pohľadávka v stanovenej lehote nebude uhradená, stane sa celý zostatok úveru s príslušenstvom splatným dňom nasledujúcim po uplynutí stanovenej lehoty. Žalovaná pritom potvrdila, že tento list jej bol doručený.

Po zosplatnení úveru žalovaná uhradila ďalšiu splátku dňa 22.5.2012, ktorá však bola započítaná na poplatky vo výške 920 Kč a zmluvný úrok vo výške 1059,68 Kč (č.l. 24).

Podľa výpisu z predmetného úverového účtu ku dňu zosplatnenia dlh žalovanej predstavoval sumu 83.829,51 Kč.

V súlade s nariadením európskeho parlamentu a rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.) článok 4 „rozhodné právo pri absencii voľby“ bod 1.b pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8 zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

Podľa § 497 Obchodného zákonníku smlouvou o úvère se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 498 Obchodného zákonníku strany mohou určit peněžní prostředky, jež jsou předmětem smlouvy, i v jiné než české měně, pokud to není v rozporu s devizovými předpisy. Pokud se strany nedohodnou jinak, je dlužník povinen vrátit peněžní prostředky v měně, v níž mu byly poskytnuty, a v téže měně platit úroky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníku dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

Zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania je zároveň potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu opäť podľa českej právnej úpravy konkrétne Občanského zákonníku v znení účinnom v čase uzavretia

zmluvy. Konkrétne podľa § 52 ods. 1 OZ spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa § 52 ods. 2 OZ dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotřebitelem je fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Predmetom zmluvy bol spotřebitelský úvěr. Ten je upravený zákonem č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách zjednávaní spotřebitelského úvěru. Opět je potřebné vycházet ze znenia zákona účinného v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 321/2001Sb. smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, musí být uzavřena písemně. Jedno vyhotovení smlouvy musí obdržet spotřebitel.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotřebitelskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2.

Podľa § 6 zákona č. 321/2001 Sb. nespĺňuje-li smlouva o poskytnutí spotřebitelského úvěru náležitosti uvedené v § 4, pokládá se spotřebitelský úvěr za úvěr úročný ve výši diskontní sazby platné v době uzavření smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, uveřejněné pro příslušné období Českou národní bankou; ujednání o jiných platbách na spotřebitelský úvěr se stávají neplatnými, to vše s účinností ode dne, kdy spotřebitel tuto skutečnost uplatní u věřitele.

Súd nezistil chýbajúce obligatórne náležitosti zmluvy o spotřebitelskom úvere, navyše žalovaná v tomto smere neuplatnila žiadnu námietku.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia a dohodnuté zmluvné podmienky súd považoval za dôvodné žalobe vyhovieť okrem doby, do ktorej má žalovaná platiť zmluvné úroky. Podľa žaloby tento nárok si žalobca uplatnil do budúca a do až to zaplataenia istiny. Podľa súdu je však táto doba limitovaná časovým trvaním pôvodne dohodnutej doby trvania úveru. Úver mala žalovaná splatiť podľa zmluvy do 17.4.2015 a do tejto doby má aj platiť zmluvné úroky.

Uvedenou problematikou sa zaoberal aj Krajský súd v Prešove, ktorý vo svojom rozsudku 6Co 182/2011 zo dňa 18.9.2012 vyslovil tento právny názor: „Pokiaľ si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej splatnosti nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop... Za čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Takýmto neprípustným navyšovaním úrokov z omeškania je aj právna konštrukcia navyšenia úrokov z omeškania o úroky za úver, napríklad zmluvnou podmienkou o platení úrokov za úver do zaplataenia aj po splatnosti úveru a teda počas omeškania. Úverové obdobie nie je podstatnou zložkou úveru, ale pokiaľ sa úver podmieňuje úverovým obdobím, zákonite nastáva zmluvne dohodnutá splatnosť úveru a ku dňu splatnosti má dlžník povinnosť zaplatiť úver a úroky... Ak preto žalobca argumentuje tým, že mu zmluva umožňuje uplatňovať súčasne tak úroky, ako aj úroky z omeškania z jednej a tej istej istiny, v tejto časti je zmluva pre rozpor so zákonom neplatná (§ 39 OZ)... Odplatné úroky sankčnú povahu nemajú a uvedená konštrukcia je v rozpore s ratio legis tak úrokov ako aj úrokov z omeškania a je preto neprijateľná“. Na podporu tohto názoru možno poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Obo 143/98, v odôvodnení ktorého NS SR zdôraznil, že dohodnuté

úroky z poskytnutých úverových prostriedkov patria len do splatnosti jeho dlhu. Podobne možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR IV:US 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, ktorý odmietol sťažnosť veriteľa ako neopodstatnenú. Tá sa týkala rozsudku Okresného súdu v Prešove č.k. 29C 131/2011-127 a rozsudku Krajského súdu v Prešove 2Co 30/2012-145 zo dňa 30.5.2012. Súd totiž taktiež vyslovil názor, že pri zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu v podobe úrokov z úveru a úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že namietané rozhodnutie krajského súdu bolo zjavne neodôvodnené resp. také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

Súd teda zaviazal žalovanú k plateniu zmluvného úroku len do doby konečnej splatnosti úveru podľa zmluvy a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Úroky z omeškania súd priznal s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka: jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. v znení účinnom od 1.7.2009 výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., keďže žalobca mal neúspech len v nepatrnej časti uplatneného nároku. Súd totiž nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré možno uplatniť len vo výnimočných prípadoch. Zlú sociálnu situáciu žalovanej totiž zohľadnil pri povolení splátok s poukazom na § 160 ods. 1 vetu druhú O.s.p. Žalovaná sa totiž správala nezodpovedne, nakoľko z poskytnutého úveru uhradila len nízku sumu, preto by bolo v rozpore s ideou spravodlivosti, aby v podstate úspešnému žalobcovi nemala byť priznaná náhrada trov konania. Tieto predstavujú zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 183 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 258,42 Eur. Z hodnoty sporu vo výške 3.054,45 eur (83.829,51 CZK) predstavuje tarifná odmena za 1 úkon právnej služby 121,17 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Vykonané boli dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby. Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 8,04 Eur, takže úhrne trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 258,42 Eur ( 2 x 121,17 + 2 x 8,04).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.